

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnia hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

IV. Calvinistica Ecclesia nulos agnoscit Doctores.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

villa eius in omni Antiquitate vestigia apparet
videamus.

IV. Officia Ecclesiastica apud Calvinianos tripartita fere sunt, Ministrorum, Seniorum, & Diaconorum. (e) Quibus apud Geneenses quartus ordo fuit additus, nempe Doctorum: quia tamen vna cum doctrina iam pene euauit, nisi forte iniusti biles illos facere velis Ordinario certe loco olim ipsis designato, iam moti sunt. Atq; ò Calvinistæ, si vestra ecclesia exemplum à primiua illa sumere voluistis, Doctorū sanc nomen & munus tollere non debuistis, qui omni tempore in Ecclesia fuerunt, vt innocentius Papæ testatur. Quin etiam ipse D. Paulus Apostolus inter diueras functiones à Deo in Ecclesia institutas Pastores & Doctores nominat. Non ego tamen Doctorum munus non omnibus in locis, sed in quibusdam tantum Ecclesijs notum atque virtutum fuisse, illis simirum, vbi antea vel Iudei synagogas, vel pagani scholas suas & litterarum gymnasia habuerant. Ecclesiastica Historia Alexandrina Scholæ mentionem facit, post S. Marci Euangeliæ tempora institutæ; vt & Doctorum in ea, Clementis, Origenis, & aliorum: nec non Cæsareanæ, cuius S. Basilius & Gregorius Nazianzenus alumni fuerunt: itemque Antiochenæ & Ephesinæ. Europalates Græcus Auctor, vbi de Constantinopolina Ecclesiæ Officiarijs scribit, SS. litterarū Doctores eis adcesser. Est vero hac inter Pastores & Doctores differētia. Illi Ecclesijs, hi Scholis præsunt. Illi Theologiam practicam, hi theoricam & Scholasticam profitentur. Pastorum munus est Theologiam in politia Ecclesiarum suarum in opus deducere; Doctorum, explicare & docere. Illi Sacra menta administrant & animarum curam getunt; hi Theologiae arcana rimantur. En vobis antiquæ ac primiuitæ illius Ecclesiæ politiam atque ordinem, vestra omnino dissimilem: quæ nihil ex illis priscæ Ecclesiæ exercitijs retinere voluit, eo, vt Lunnarius loquitur, quod Ministri vestri diabolo nequam aduersantur.

V. Sed porro videamus, quam misere Calviniani omnia confundant. Ministri concionibus ad populum habendis vacant, administrant Sacramenta, & summam in Ecclesia habent auctoritatem ac potestatem. Sed vt nulla vnoquam inter hæreticos ac schismaticos in doctrina fuit concordia; sic ijdem quantum ad Ministrorum nomē ac munus, immanc quantum iuster se dissident. Germani enim eos qui Ministerij funguntur munere, Pfarr;

herum appellant, id est, Pastores: alios Superintendentes, qui vmbram quandam Episcopalis dignitatis retinent: qui tamen apud Gallos & Helvetios nullo alio, quam Ministrorum, nomine censentur. Idem à Valdensibus olim, quorum nonnullæ adhuc existant reliquæ, Barbi appellati sunt (f) Angli vero etiamnum suos Archiepiscopos, Episcopos & Pastores habent. Sed nobis de nostris tantum in Gallia Calvinistis sermo erit: qui Ministri Euangelij dici volunt. At ò boni, in primiuita Ecclesia Ministri fuerunt, qui vilia tantum (etsi in Ecclesia nihil vile censeri debet) vel simplicia ministeria obibant; apud vos vero illi vestri Ministri aliorum sunt Domini, & sub seruitutis nomine imperant alijs, missaque titulo, pédum nihilominus retinent, & imperium in alios exerceant. Sed qui Ministros nobismelius describat qdā Cayerus, inuenio neminem, vt qui tamdiu apud Calvinistas Ministri munus obierit, magnoq; in precio ob extimias animi dores fuerit. Tria, inquit, Ministrorum genera uniuersim reperio. Primum est eorum, qui omnibus animi viribus in litterarum studia incumbunt; eos quonihil fere aliud curant aut expetunt quam librorū copiam. Secundum genus est eorum qui in litterarum studijs non tam anxie, versantur, sed magis rei faciunda ac familia aliquando laetus alende inuigilant. Tertio sunt illi aserrimi disciplina exactiores, qui cælum terra miscent, neque vñquam quiescent, quibus etiam Gallia nostra omnes calamitates ac miseras quas hæcenus passa est, & adhuc patitur, & porro patietur, nisi fibula illis ponatur, ne se omnibus rebus immisceant, acceptas debet. Hi magnarum domum sunt exploratores, impudenter se ingerentes, secreta omnia rimantes ac detegentes, ac dissidia inter familias accidentes atque alentes homines magna ex parte aut omnino indolli, aut semidotti. Hac Cayerus.

VI. Vbi quis inter Calvinianos Ministerij ambit munus (cuius spe plerumque iuuenes disertulos aut alia aliqua dote insignes inescant) sive vltro, sive ab alijs persuasus, in Consistorio, præsentibus Ministris & Senioribus (qui vt plurimum ex opificiis sunt numero, litteraturæ expertes) Proponeat aliquoties iubetur; tandem vero ad Colloquium admittitur. Sed inquis, quidnam rei est illud Proponere? Dicam. Datut ei caput aut verius, sicut aliquis ex Biblijs, ac plerumque argumenti facilis ac vulgati. Ibi ille super ea te sermonem vulgaris sermone habet, ac tantum quantum potest,

Rc 3 expli-

e Ord. Genev pag. 4. & 8. f Vid. Sot. cont. prole. Brevis & Coehl. in sept. Luth. cap. 45.